

JEUGDSTAGE BCT 2019

4/13/2019

Bleau Climbing Team naar Orpierre

De eerste week van de paasvakantie trok ogen open voor de jeugd van Bleau Climbing Team. Een week klimmen in de natuur, op echte rots, voor velen was het een droom die uitkwam. Een waar avontuur vond plaats!

Jeugdstage BCT 2019

BLEAU CLIMBING TEAM NAAR ORPIERRE

BEGIN VAN EEN AVONTUUR

Vroeg op zaterdagochtend stonden 8 jeugdteamleden met hun ouders klaar voor vertrek. Hierbij nog 6 volwassenen, die de KVB 3 cursus gingen volgen. Iedereen zijn gerief in de busjes en weg waren we. Een vlotte rit waar iedereen elkaar leerde kennen, was de start van het avontuur voor velen. Buiten even op het einde verkeerd te rijden, geraakten we na een lange rit op onze bestemming: camping 'les Catoyes'.

Al snel begonnen tenten te ontpoppen en kon het avondeten gemaakt worden. Al een geluk had de kokkin van Bleau, Marleen, lekkere vegetarische saus gemaakt zodat we deze enkel maar moesten opwarmen. Zo was het eten snel klaar en konden onze hongerige buikjes gevuld worden. Door het late aankomst uur kroop iedereen na het eten zijn tent in en werd er met spanning uitgekeken naar de volgende dag.

De kennismaking

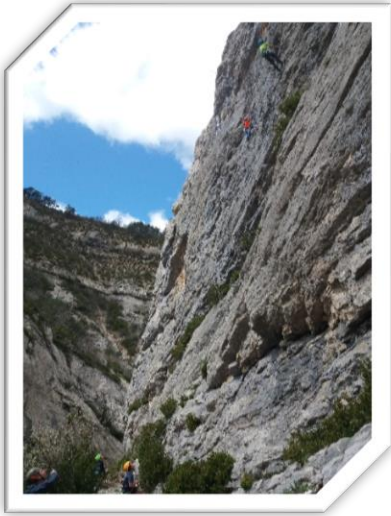
In de morgen kwamen de 2 andere begeleiders, Sven en Lieven, ons vervoegen. Met genoeg brood om ieders maagje te voeden, werd het ontbijt klaargezet en de jeugd wakker gemaakt. Na een goed ontbijt vertrok de jeugd voor een eerste kennismaking naar de rotsen. Eens aangekomen startte Lieven meteen met de theoretische uitleg over veiligheid aan de rots en veilig klimmen. De jeugd luisterde aandachtig en beantwoordde zijn vele vragen zonder problemen. Na een aanslepende theoriesessie, werd een pauze ingelast. De jeugd kon voor een eerste keer genieten van het wonder barende gevoel van de rots. Na de eerste routes en de gesmeerde boterhammen verorberd te hebben, werd het tweede deel van de theorie gegeven met hierin het ombouwen. Het werd oefenen, oefenen en oefenen totdat iedereen het ombouwen onder de knie had. Pas dan werd het klimmen toegestaan. Met Lieven vanboven op de rots en Tina vanonder werd iedereen grondig gecontroleerd zodat fouten eruit werden gehaald en iedereen veilig kon genieten van het klimmen. Echter waren de weergoden in een wisselende bui waarbij zon en regen elkaar kruisten. Hierdoor werd er na de zoveelste regenbui beslist

terug naar de camping te gaan en op te warmen. De chocomelk werd op het vuur gezet, een slackline sessie werd ingelast en de trampoline werd getest. De tijd vloog voorbij waardoor het ineens tijd was voor het klaarmaken van het avondeten. Als een echt team werd het eten klaargemaakt en genoot iedereen van de lekkere wraps. Na nog een lang spelletje Uno liep de eerste dag op z'n einde.

Een vroege start

Na een koude nacht werd de jeugd gewekt om 8u voor een vroege start. Zo werd er na een uitgebreid ontbijt rond 9u naar het massief vertrokken. Na een herhalingssessie kon het klimmen echt van start gaan. Eerst nog laten checken bij Tina of Lieven en hop, omhoog werd er gegaan. Met de zon werd route na route getopt en leefde de jeugd zich volledig uit. Na een lange klimsessie keerde iedereen tevreden terug naar de camping. De volwassenen stonden deze keer in voor het avondmaal waardoor de jeugd zich kon uitleven op de trampoline. Toen alle buikjes gevuld waren, kon het jeugd-afwasteam aan het werk. Nadat alles weer blonk en in de tent stond, werd Uno weer boven gehaald. Wederom vloog de tijd voorbij en werd er in de tent gekropen.

Een ongeluk is snel gebeurd

De volgende ochtend warmde de zon het kamp al snel op waardoor de verkleumde teentjes terug begonnen te leven. De jeugd zorgde voor een stevig ontbijt met verloren brood waardoor er terug stevig geklommen kon worden. Met een hoog energiepeil werd er naar het massief vertrokken. Aangekomen aan het klimmassief gebeurde er echter iets onverwachts. Joppe kreeg de autodeur op zijn vinger. Snel onder het koude water hiermee en checken op breuken. Na de check bleek het op zich niet te ernstig te zijn, wel moest Joppe bekomen. Gelukkig waren de volwassenen nog niet vertrokken en kon hij bij hun op de camping blijven. Later op de dag sloot hij ook bij hun aan voor de rappel sessie. De rest van de jeugd stond een harde klimsessie te wachten. Er werd stevig geklommen en zelfs projecten getopt. Moe maar voldaan keerden we terug naar de camping waar Joppe zich terug bij de rest van de jeugd voegde met een beter gevoel. De jeugd zorgde voor een topmaaltijd waarna iedereen vroeg zijn bed inkroop.

Rustdag

Woensdag was rustdag maar door het slechte weer dat voorspeld werd, werd er besloten om toch te klimmen zodat kon geprofiteerd worden van het goede weer en worden gerust in de regen. Wel werd er uitgeslapen en op het gemak ontbeten. Ook de klimsessie zelf was op het gemak en kort. De spieren werden los geklommen en de vingers gespaard. In de namiddag trokken we terug naar de camping waar een spelletje chinese voetbal en een slackline competitie op het menu stonden. Natuurlijk ontbrak de trampoline sessie niet. Na weer een culinaire topmaaltijd werd er al vroeg het bedje ingekropen. Zo kon er goed gerust worden om nog een paar dagen alles te geven.

Knallen!

De volgende ochtend had Joppe heel de nacht last gehad van zijn vinger. Deze stond nu ook helemaal dik. Hierdoor werd er besloten om naar de dokter te gaan. De rest van de jeugd stond een stevige klimsessie te wachten. Projectjes werden gekozen en geklommen. Iedereen vloog de rots op! Ook werd er genoten van het mooie watervalletje en het uitzicht vanboven op de rots. Een echt idyllisch plaatje! Bij de dokter werd Joppes vingernagel goed verzorgd waardoor hij zich meteen weer de oude voelde. Door de harde klimsessie sloeg de vermoeidheid toe bij de jeugd waardoor er na het avondmaal op tijd de tent werd ingekropen.

Een laatste sessie

De laatste dag kwam snel. Moe maar nog steeds enthousiast trok de jeugd naar nieuwe uitdagingen. Wederom was het voor sommigen een harde sessie waarbij grenzen werden verlegd. Dit terwijl anderen besloten meer op het gemak te klimmen en te genieten. Het was een lange laatste dag waar iedereen nog een laatste keer van de rotsen genoot. Moe maar voldaan keerde het team terug naar de camping. Hier begon de jeugd met het inpakken van de zakken terwijl Lieven en Tina aan de voorbereiding van de hamburgers begonnen. De laatste avond vloog idem dito voorbij met praatjes en verhalen waardoor het al snel tijd was om voor de laatste keer in de tent te kruipen.

EINDE VAN EEN MOOI AVONTUUR

Vroeg in de ochtend werd de jeugd gewekt om het inpakken af te ronden. Na het opruimen van de tenten en inladen van de auto's, was iedereen zo goed als klaar voor vertrek. Nog snel boterhammen smeren voor onderweg, afscheid nemen van Sven en Lieven en weg waren we. Door de drukte op de baan was het echter een moeizame en lange rit waar iedereen zijn klopje kreeg. Gelukkig bleven de chauffeurs rustig en aandachtig waardoor iedereen, mits een late aankomst, veilig in Gent aankwam. Daar stonden de ouders al vol ongeduld te wachten op de verhalen van hun kids. Hier moesten ze niet lang op wachten en werden ze direct overweldigd met verhalen. De jeugd keerde moe maar tevreden terug naar huis.

Uit het avontuur van de jeugdteamleden kan besloten worden dat op rotsen klimmen toch een ander gevoel geeft dan binnen op de muur. Deze week heeft de ogen van velen opengetrokken en bij velen een positieve indruk achtergelaten. Een nieuwe deur is geopend voor de jeugd! Dankjewel voor deze fantastische week!

Tina De Keulenaer